

29.3.66, יום ג'

היום ראיון עם סלביזיה, Grenada, אח"כ עם עורכים ספרותיים של עתוני

יום א' ועם Gov. Conon. בערב הפגישה העיקרית עם למעלה מ-900 מוזמנים - על הנגב.

סוף סוף נחברר לי מי זה - Aldus. איך איש זה. היה קיים איזה אלדוס

במאה החמש עשרה. בעל ההוצאה הוא בעצם יהודי אוסטרי ושמו פוגס, שהיה בארץ. עוזריו אף הם

יהודים. הוא קשור עם Doubleday בארה"ב, והיה רוצה להוציא את השיחות עם הערבים.

בעצם רצה להוציא תולדות 25 השנים האחרונות, אבל אמרתי לו כי זכות קדימה יש לויידפנפלד

מה ושוסטר בארה"ב, אם כי באופן רשמי איני חייב להם כלום, אבל הם פנו אלי הראשונים.

כוגם הזמין המון עתונאים ל-Grenada אבל רק אחדים הציגו שאלות, לע"ע

ראיתי רק רשימה על כך ב-Daily Telegraph

הדבר שלשמו נקראתי הנה - היתה הארוחה במלון הילטון, קרוב לאלף איש, ישב ראש

מוריסון, וניהל את הצד המעשי ג'אק לייאונס. אחרי חום הארוחה נאמתי - בחלקו מה שהכינוחי

וברובו אס הוספתי בעל פה. ההוספה היתה דרישתי שהיהודים שאינם עולים ארצה שידאגו למגיעת

התכוללות ע"י מתן חינוך עברי לבניהם ולנכדיהם: דעת הלשון העברית, קריאת ההנף ולימודו

במקורו, לימוד ההיסטוריה היהודית. מן הכתב קראתי על הנגב ועל המדרשה וגם הקראתי חשובת

דורנוב הבילוי לאחיו ביום 1.11.1882. אחר כך קראתי לייאונס להתנדבות נוספת - נוסף על

התנדבות למגבית המאוחדת - בשביל המדרשה ונאספו כ-260 אלף ל"י שטרלינג. ההתלהבות היתה

עצומה. סיים את הכנס רב ספרדי (נראה כפולני שדבר על "מדוד לדוד לא קם כדוד").

30.3.66, יום ד'

הבוקר ביקרה אצלי פמלה אסנחיים, יו"ר של סטווה. בשנה שעברה עלו ארצה 600 איש

מאנגליה, 120 מפטווה בשנה הקודמת 160 פטווה. היא הראתה מכתב של נשיא ההסתדרות הציונית

באנגליה הרולד ואר למה "ידידי התאחדות עולי בריטניה" עוסקים בעליה. הוא כותב -

We are not against Aliyah Groups.